

A mátéházi állami gazdaságban 500 holdon már elvetették az őszi árpát

A megye déli részén nagy lendülettel folynak az őszi talajmunkák

Baján a termelősövetkezeti csoportok földjei és tagsága a nagyüzemi gazdálkodás útjára lépő új tagokkal jelentősen megnövekedett. A Vörös Fény termelősövetkezet ma már 1033 kat. hold földön, melyhez még 10 hold szőlő és 5 hold rét tartozik, folytatja a munkát. Tagsága 170 főre növekedett. A most alakult Micsurin-csoport földje 262 hold, tagsága 79 fő. De még egyre vannak új jelentkezők.

A kulákok minden mesterkedést megpróbálnak, hogy a nagyüzemi gazdálkodás útjára lépni akarókat félrevezessék, befolyásukkal eltérítsék szándékuktól. *Gudán*

Márk kulák-kupec például a kis- és középparasztok soraiban azzal agitált: Ne lépjétek be egyik csoportba se. Most alakítok én egy csoportot, velem tartatok. Persze, a kulákhuzugságot az éberség rögtön lefűlte és a felvilágosítás rávilágított a kulák-kupec igazi szándékaira. Eltéríteni a belépni szándékozókat a jelentkezéstől.

A termelősövetkezeti mozgalom fejlesztésével párhuzamosan megindultak a határban az őszi szántási-vetési munkálatok is. Állami gazdaságaink mutatnak ebben irányt és utat. Példájukat egyéni- és közösen dolgozó parasztságunk is

követi. A mátéházi állami gazdaságban már 500 hold őszi árpát elvetették, míg az egyéni gazdaságok földjein nagy lendülettel folynak a vetőszántási munkálatok. A kulákok hazug hírveréssel igyekeznek zavarni a munkát.

Pükövis Antal (Baja, Tanya 137. sz. alatt lakó) 90 holdas kulák nagy hangon hirdeti: — Nem lehet még elkezdni a munkát, száraz a föld hozzá. — Így akar, így szeretné a munka lendületét fékezni. Hazugságára dolgozó parasztságunknak egy a felelete. Még nagyobb lendülettel folytatja az őszi előkészítő munkálatokat.

A hercegszántói DÉFOSZ- szervezetben még ma is a mult rossz szelleme kísért

Szeretettel fogadják a termelőcsoportba
belépő délszláv anyanyelvű dolgozókat

— Látja ott délre azt az erdőcskét? Az már a jugoszláv határ. — Júlia Galitsy, a Felszabadulás termelősövetkezeti csoport mezőgazdászata beszélget velünk. Hercegszántó határában serényen folyik a munka. — Holdanként 35 mázsa kukoricáról számolunk. Az egyéni- és közösen dolgozó parasztságunk 20—25 mázsát várnak.

Azután Júlia Galitsy elmeséli, hogy amióta a dolgozók maguk néznek a kulákok ujjaira, azóta már nem forr, susztorog, mint a boszorkányüst Hercegszántó. Volt bizony idő és nem is olyan régen, amikor a kulákok bicskákkal rontották a dolgozókat. Ez különösen még akkor volt, amikor a kétbirtokosok átjártak Magyarországra. Ezek megbámolták, hogy a magyar oldalon a boltosok szabadon árúsihatják a ruhaféléket, kiknek mennyi tetszik, szabadon mérnek a bort a kocsmákban, a lámpákban nem ócska zsír sisetereg. Titóéknál bezzeg nem, ott a beszovalgatást is úgy állapították meg, hogy azt is csak a zsíros gazdák bírják. A dolgozó kis- és középparasztok tengődnek az adóterhek nagy súlya alatt.

Titóéknál ezért
már vérszemet kaptak

a kulákok és felbujtatták az itteni szövetségeseiket. Így történt meg, hogy az egyik bálon megbicskálták Janotka Imrét. Kulákok bicskázták meg, Sirok György és Kiss Szabó Ferenc. Ebben az időben a DÉFOSZ nem tudta korlátozni a kulákokat. Akkor a DÉFOSZ a fűvel-fával való megbékélés szerve volt. Bánhidri Ernő, az akkori titkár, állomási főnöknek volt a fia, óvakodott véleményt nyilvánítani, mint mikor a macska óvakodik a forró kásától. — Kulákok? — Tulajdonképpen Hercegszántón nincsen — így vélekedett Bánhidri Ernő. — A Vö-lésvéreinek van ugyan egy kis földjük, — mondják nekik 50—80 hold között — az egyiknek pláne ruhásboltja is van, de ők

nem „igazi” kulákok. Maguk művelik a földjüket.

Ez a szellem még ma is kísért a hercegszántói DÉFOSZ szervezetben. Ezért mert Sirok György 38 holdas kulák nyáron szabotálni. Zölden pusztította el a tengerit. Most pedig Pekovics Pál 28 holdas kulák zölden szedte le 10 holdról a kukoricatermést. Némethi József 29 holdas kulák pedig a mai napig nem szántotta fel területének egy részét.

De más módon is
„dolgoznak”

a hercegszántói kulákok. Szembe próbálják állítani a délszláv és magyar anyanyelvű dolgozókat. Ebben a munkában Nagy János járt az élen. Ott még Rajk csempészte ebbe a határmenti községbe. De becsempészte a Pártba is, hogy ott könnyebben folytathassa kártévk munkáját. A termelősövetkezeti csoportba is beférkőzött. A Felszabadulás termelőcsoportban Nagy János széthúaszt szítót, ellentétet korbácsolt és éket vert a délszláv és a magyar anyanyelvű dolgozók békés, együttes termelő munkájába.

Igy emlékezik vissza Mándity Markó Nagy Jánosra, a csoport volt elnöke:

— Nagy János azon mesterkedett, hogy gátolja a csoport békés munkáját. Nekünk, délszláv dolgozóknak azt mondogatta: — nem itt van a ti helyetek! Ilyenkor sokatjelentően a határon túlra pislogott.

Az új elnök, Arany Pál, megváltoztatta a helyzetet. Szeretettel fogadta az újonnan belépő délszláv anyanyelvű dolgozókat. Munkájának az lett az eredménye, hogy még a csoport régi tagságában 5 délszláv anyanyelvű volt; addig ma a 21 új taggal növekedett tagság közül 22 a délszláv anyanyelvű. A délszláv anyanyelvűek pedig 40 hold földet hoztak a csoportba. Ezzel a Felszabadulás csoport földjén 522 holdra, tagsága pedig 104 tagra emelkedett.

A solti pártszervezet nem foglalkozik az őszi fejlesztési tervvel, nem végez felvilágosító munkát, ezért nem fejlődik a „Dózsa” termelőcsoport

Háromszáztizenkét holdon 10 családdal kezdett gazdálkodni a mult esztendőben a solti Dózsa termelőcsoport. Sok nehézséggel küzdöttek, sokfelé, szétszórtan volt a földjük is, így bizony nehezen ment a munka. Ezen felül bekerültek a csoportba olyanok is, akik inkább kárára voltak a csoportnak, mint hasznára. Ilyenek voltak Valkó Ferenc, Szuróczi Lajos, Morvai István, Garbuc József és Konkoly Sándor, akik kölcsönöket vettek fel, adósságba verték a csoportot és rossz hírbe hozták. Csak később változott meg a helyzet, amikor a csoport tagjai kizárták azokat, akik akadályozták boldogulásukat.

Azóta megtörtént a szétszórt parcellák táblásítása és megalakították az üzemi pártszervezetet a termelőcsoportban. A termelőcsoport a begyűjtés során csatlakozott a nagyszónási Dózsa termelőcsoport felhívásához és az üzemi pártszervezet megszervezte a felvilágosító munkát. A felvilágosító munkában résztvevő valamennyi csoporttag,

de munkájuknak
kevés eredménye lett.

Mindössze három család lépett be a csoportba, összesen nyolc taggal. Így a termelőcsoportnak a mai napon 45 tagja van. A termelőcsoport pártszervezete nem kielégítően szervezte meg a felvilágosító munkát. A termelőcsoportot körülvevő kulák-tanyákból kiinduló ellenséges hírverés, továbbá a solti pártszervezet elbizakodottsága és közömbössége is hátráltatta a mozgalom kiszélesítését. A felvilágosító munkában csak a solti gépállomás dolgozói segítettek a termelőcsoport segítségére.

A solti pártszervezet ügyszólván semmi felvilágosító munkát nem végzett a termelőcsoport fejlesztésének érdekében, de nem vett részt ebben a munkában a DÉFOSZ sem. Így azután nem csoda, ha a ter-

melőcsoport nem ért el eredményeket a fejlesztés terén, pedig

a termelésben igen komoly
eredményeik vannak.

Bizonyítja ezt a csoport tagjainak jövedelemrészvétele is. Narozsniák János például félfős elızıes elszámoláskor négyezer forintot, felesége, akinek kevesebb munkaeisége volt, ezer forintot kapott. Dobra József lóápoló például 4500 forintot, Köller István pedig 3500 forintot kapott. Sallai Mihály 2600, felesége pedig 1800 forintot. A kifizetett pénzösszeg mellett mindenkinek biztosítva van az egész évi fejádagja is.

— Ennyi pénz soha nem volt a kezemben, pedig dolgoztam világeletemben. Ezt csakis a közös gazdálkodás adhatja meg nekünk, — mondja Dobrai József. — De megelégedéssel beszélt a hatvanöt-észtendő Sallai Mihály és felesége is.

— Soha nem gondoltam, hogy
öregember létemre
ennyi pénzt

kereshetek. Hátlas vagyok a Párt-
nak, amiért ezt az életet megte-
remtette számunkra — mondja
Sallai Mihály.

A solti Dózsa termelőcsoport-
ban már hozzáfogtak az őszi

munkákhoz és a gépállomás trak-
torai már szántják a csoport föld-
jeit, de megkezdték a vetést is. Negyvenöt holdon vetnek rozsot ezen az őszen. De nagy lendület-
tel folyik a burgonyaszedés is, a
dohány leszedését pedig már be-
is fejezték.

A solti Dózsa termelőcsoport
tagjai

három munkacsapatban
végzik a munkát,

egymással versenyben. Mindent
ekövetnek, hogy természetm-
nyekkel bebizonyítsák az egyé-
ni- és közösen dolgozó paraszt-
ságunk a közös gazdálkodás fölé-
nyét az egyéniével szemben. Vá-
laították a felvilágosító munka foko-
zását is, de ez egymagában nem
eég. Ehhez a solti pártszervezet
segítségére is kell. A solti pártsz-
ervezetnek is be kell végre kapco-
lódnia a felvilágosító munkába a
termelőcsoport fejlesztésének ér-
dekében. A termelőcsoport fej-
lesztésének kérdése nem csupán
a termelőcsoport pártszerveze-
lének ügye, hanem a solti pártsz-
ervezetnek és ezen túlmenően a
dolgozó parasztságának is. Ezért
kell a közösi pártszervezetnek
még inkább bekapcsolódnia a fel-
világosító munkába és győzelem-
re vezetni a dolgozó parasztság
közös gazdálkodását.

Versenyfelajánlással az Erdőmunkás Kongresszus elé

A bajai erdőgazdaság dolgo-
zói nagy érdeklődéssel tekinte-
nek az Erdőmunkás Kongresszus
elő.

Valamennyien megfogadták,
hogy munkájuk fokozásával ké-
szülnek a kongresszus napjára.
A dolgozók ugyancsak munka-
felajánlásaikkal irvekeznek a
kongresszus jelentőségét emle-
ni. Tóth Aranka csemeteültető
brigádja vállalta, hogy úgy
mennyiségi, mint minőségi tel-

jesítésben eddigi eredményeiket
túlteljesítik. Páncsics Gyula fa-
kitermelő brigádja pedig fel-
ajánlásában ígéretet tett az ed-
dig teljesített brigáderedmények
10 százalékos fokozására. Gilán
Sándor is versenyfelajánlást
tett.

Jó munkával, erős akarat-
tal előre az erdős Magyarorszá-
gért!

Gruber György
a bajai erdőgazdaság dolgozója.

BABAKRÉM



a babának